

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Bla nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 32 (4225)

Anykščiai,

1981 m. kovo mėn. 17 d.

Kaina 2 kap.

Igyvendinant TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus

Darbu programa šiemet bus 1,8 karto didesnė

TSKP XXVI suvažiavime pamačius, jog XI penkmetėje mūsų šalyje mineralinių trąšų gamyba padidės 1,5 karto. Agrocheminio susivienijimo specialistai tuo pačiu pareigoti šias trąšas taip panaudoti, kad būtų pasiekta didžiausias efektas. Mūsų susivienijimo komunistai visi darbuotojai su dideliu susidomėjimu aptaria TSKP CK Generalinio Sekretoriaus draugo L. Brežnevo pranešimą partijos XXVI suvažiavime. Ypač mus džiugina tai, kad šiame penkmetėje liaudies ūkiui bus teikiama daugiau našesnės

technikos. Mūsų susivienijimas jau šiais metais gaus 8 galingus traktorus, 6 organinių trąšų kratytuvus, 7 priekabas ir kitų mechanizmų. Išaugus technikos parkui, žymiai išsiplės ir mūsų darbų apimtys. Jau šiemet mūsų susivienijimo darbų programa bus 1,8 karto didesnė, negu praėjusiais metais. Atitinkamai 1,6 karto daugiau išvešim rajono ūkiuose organinių trąšų.

Ypač didelę paramą teiks mūsų rajono ūkiams paskutiniuosius šio penkmečio metais. Mūsų mechanizatoriai 1985 metais išveš 30 proc. ūkiuose pagamintų organinių trąšų ir mineralinių trąšų mis patės 40 proc. tręšiamo rajone ploto.

Kad sėkmingai sektųsi mums vykdyti savo užsibrėžtą programą, Susivienijime stengiamės plačiau išvystyti socialistinį lenktyniavimą. Dabar tarpusavyje lenktyniauja visi mechanizatoriai, vairuotojai. Socialistinio lenktyniavimo rezultatus, jo organizavimo formas aptarsime partiniuose susirinkimuose.

Iškvietėme lenktyniauti Rokiškio gamybinio agrocheminio žemės ūkio susivienijimo darbuotojus. Praeitų metų socialistinio lenktyniavimo rezultatus kartu su rokiškėnais jau susumavome. Išaiškėjo, kad laukų tręšimo ir kitus darbus geriau sekėsi vykdyti mūsų mechanizatorių būriui, o rokiškėnai efektyviau panaudojo autotransportą.

Šiomis dienomis įvyks mūsų Agrocheminio žemės ūkio susivienijimo darbuotojų gamybinis pasitarimas, kuriame individualias socialistinio lenktyniavimo sutartis su rokiškėnais pasirašys mūsų darbo pirmūnai.

Mūsų darbuotojų kolektyvas tvirtai įsitikinęs, jog plačiai išvystę socialistinį lenktyniavimą, įdiegę į savo darbą naujausias mokslo naujoves bei pirmūnų patyrimą, sėkmingai įvykdysime šių metų užduotis, tuo pačiu padėsime gerą pagrindą vienuoliktajam penkmečio planų vykdymui.

V. Baranauskienė
Anykščių rajono agrocheminio žemės ūkio aptarnavimo susivienijimo pirminės partinės organizacijos sekretorė

Kronika

Respublikos darbo žmonės karštai pritaria maskviečių iniciatyvai V. Lenino gimimo 111-ąsias metines pažymėti komunistinėse šeštadienio talka. Tarkos sąskaita ten atidarė Radviliškio lokomotyvu depo mašinistai, Klaipėdos prekybos laivyno gulos. Daugelio pramonėsmonių ūkių kolektyvai balandžio 18-ąją įsipareigojo dirbti sutauptu kuru ir žaliavomis, pasiekti didžiausią darbo našumą.

Susumuoti cukrinių runkelių augintojų sąjunginio socialistinio lenktyniavimo 1980 metais rezultatai. Nugalėtojų tarpe yra ir Kėdarnio rajono Antano Sniečkaus bei Kapsuko rajono Kapsuko kolūkiai. Už sėkmingą cukrinių runkelių gamybos didinimą ir paruoštų užduočių įvykdymą jiems paskirtos TSRS žemės ūkio ministerijos ir Žemės ūkio darbuotojų profesijos CK pereinamosios raudonosios vėliavos ir piniginės premijos.

Naujas tiltas per Nerį pastatytas šiauriniame Kauho pakrastyje. Jis labai patarnaus intensyvinant tiesioginį autotransporto eismą tarp Vilniaus ir Klaipėdos. Šiais metais taip pat stotiktuotėn modernus inžinerinis įrenginys per Nerįs upę Vilniuje ties Gariniais. Dabar mūsų respublikoje yra daugiau kaip pusantro tūkščiio tiltų.

Toliau įamžinant įžymių revoliucinio judėjimo Lietuvoje dalyvių atminimą, Vilniuje, Čiurlionio gatvėje prie namo, pažymėto 66-uosiu numeriu, atidengtos memorialinės lentos Antanui Sniečkui ir Kazimui Preikšui.

(ELTA)

Alytaus šaldytuvų gamyklos kolektyvas didžiuojasi komuniste Angele Jancevičiene. Ji kartu su kitais respublikos partinės organizacijos delegatais dalyvavo TSKP XXVI suvažiavime.

A. Jancevičienė — viena geriausių įmonės šlampuotojų, komunistinio darbo spartuolė, aktyvi visuomeninė. Ji — gamyklos partinio komiteto narė, išrinkta net į partijos Alytaus miesto komitetą, bet ir į Lietuvos KP Centro Komitetą.

NUOTRAUKE: A. Jancevičienė (pirma iš dešinės) tarp paruošimo cecho jaunųjų darbininkų.

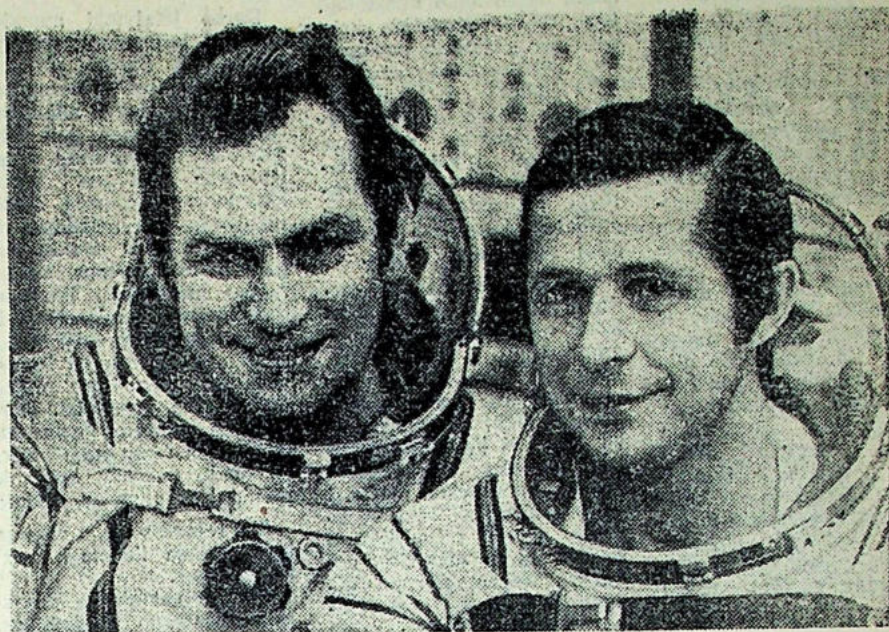
G. Svilojaus (ELTA) nuotr.

SKRIEJA „SOJUZ T-4“

Pagal kosminės erdvės tyrimo programą kovo 12 dieną Tarybų Sąjungoje paleistas kosminis laivas „Sojuz T-4“, kurį pilotuoja įgula — laivo vadas Tarybų Sąjungos Didvyris TSRS lakūnas kosmonautas, pulkininkas Vladimiras Kovalionokas ir bordinžinierius Viktoras Savinyčas.

Skridimo programoje numatoma sujungti laivą „Sojuz T-4“ su orbitiniu kompleksu „Saliut-6“ — „Progres-12“. Laivo įgula atliks stotyje numatytus remonto ir profilaktikos darbus, mokslinius-techninius tyrimus ir eksperimentus.

Kosmonautai draugai Kovalionokas ir Savinyčas jaučiasi gerai ir pradėjo vykdyti skridimo programą.

Kosminio laivo „Sojuz T-4“ įgula — laivo vadas Tarybų Sąjungos Didvyris TSRS lakūnas kosmonautas V. Kovalionokas (kairėje) ir bordinžinierius V. Savinyčas. TASS-o specialaus korespondento A. Puškariovo nuotrauka.

ISPŪDINGI SUSITIKIMAI

Anykščių rajono darbo žmonės, ypač žemdirbiai jau nebe pirmi metai sieja artimi ir tamprūs bendradarbiavimo saitai su Vilniaus inžinerinio statybos instituto dėstytojais ir studentais. Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio „Lenino kelio“, „Gintaro“, „Anykščių šilėlio“ ir kitų kolūkių žemdirbiai ne kartą reikė dekingumą Inžinerinio statybos instituto studentams, aktyviai talkininkavusiems kaimo žmonėms sudėtingomis gamtinėmis sąlygomis nuimant išaugintą bulvių, linų, vaisių derlių.

O praėjusį penktadienį anykštėnai šiltai suliko at-

vykusią į Anykščius gana gausią Vilniaus inžinerinio statybos instituto mokslininkų ir dėstytojų grupę, vadovaujamą šio instituto prorektoriaus, profesoriaus B. Sidaugos. Svečiai atvyko į reiginį — Vilniaus inžinerinio statybos instituto mokslo ir kultūros dieną, skirtą aptarti uždavinius įgyvendinant TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus.

Įvykusiame Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomajame komitete rajono atsakingų partinių ir tarybinių darbuotojų susitikime su šio instituto mokslininkais ir dėstytojais, Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas A. Budavičius, LKP Centro Komiteto narys, LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas, Partijos rajono komiteto pirmininkas sekretorius J. Peškas supažindino svečius su mūsų rajono darbo žmonių pasiektais ekonominiais laimėjimais ir sprendžiamomis socialinio vystymo problemomis, išreiškė dekingumo žodžius už tą reikšmingą pagalbą, kurią Inžinerinio statybos instituto kolektyvas suteikia anykštėnams.

Pasižymėję grupės, Vilniaus inžinerinio statybos instituto atstovai išvyko susitikti su rajono gamybinių kolektyvų dirbančiais. Lankydami „Aukštakalnių“, „Anykščių šilėlio“ kolūkiuose, Elmininkų bandymų stoties eksperimentiniame ir Anykščių sodininkystės tarybinuose ūkiuose, vyko pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ ir Anykščių mechanizuotos kolonos kolektyvuose, Instituto proktorius B. Sidauga, technikos mokslų daktaras profesorius A. Čizas, ekonomikos mokslų daktaras K. Antanavičius, docentas V. Dičius, istorijos mokslų kandidatas J. Juodagalvis, docentė N. Dičiuvienė, chemijos mokslų daktaras, profesorius P. Norkus, docentai A. Nakas, A. Gailius, L. Lin-

gaitis, A. Urbelis ir kiti surengė turiningas paskaitas ir pokalbius aktualiais klausimais. Jie pasidalino mintimis apie inžinerių rengimo pasiekimus ir problemas, gamybos valdymo tobulinimo, sodybų tvarkymo, buto įrangos ir interjero, gamtos apsaugos, statybinių konstrukcijų įdiegimo, statybinių medžiagų kokybės kontrolės, statybos darbų mechanizavimo ir kitais klausimais.

Įdomūs instituto mokslininkų ir dėstytojų susitikimai įvyko su J. Biliūno, Anykščių II-osios, Troškūnų, Kavarsko ir Kurklių vidurinių mokyklų pedagogais ir moksleiviais. Čia buvo plačiau aptarti jaunosios kartos profesinio orientavimo, darbinio ir estetinio auklėjimo pasiekimai ir problemos.

Ypač įspūdingai ir pakiliai praėjo svečių ir Anykščių miesto atstovų susitikimas, surengtas Kultūros rūmų salėje. LKP Anykščių rajono komiteto sekretoriaus J. Daičydės, Vilniaus inžinerinio statybos instituto proktoriaus, profesoriaus B. Sidaugos pasisakymuose buvo išsakyta daug nuosirdžių žodžių apie anykštėnų ir šio instituto dėstytojų ir studentų bendradarbiavimą, apie šioje aukštojoje mokykloje rengiamus kvalifikuotus specialistus ir visuomeninę veiklą. Didelį anykštėnų susidomėjimą sukėlė susitikimo metu surengta instituto estetikos katedros vedėjo, docento A. Gaižučio paskaita „Estetinis ir meninis jaunimo auklėjimas“ ir docento istorijos mokslų kandidato G. Butkaus paskaita apie tarptautinę padėį.

Anykštėnai palankiai sutiko ir Instituto miniatiūrų teatro „Siupynės“ surengtą vaidinimą.

Išties įspūdingas Vilniaus inžinerinio statybos instituto mokslo ir kultūros dienų renginys Anykščių rajone paliko gražius prisiminimus visiems anykštėnams.

„K. d.“ in

Stiprinti darbo drausmę, mažinti kadru kaitą

(Iš Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininko A. Budavičiaus pranešimo)

Tarybinę piliečių taisyklę — vieną iš pagrindinių taisyklių — garantuoja TSRS Konstitucija.

Tačiau tarybinis žmogus, turėdamas garantuotą teisę į darbą, privalo nepamiršti ir savo pareigos — doriai, sąžiningai dirbti jam pavestą darbą.

Plačiau susipažinus su TSKP XXVI suvažiavimo istoriniais dokumentais, su TSKP CK Generalinio Sekretoriaus draugo L. Brežnevo pranešime iškeltais teiginiais ir uždaviniais, rajono darbo žmonių kolektyvuose išskyla būtinumas jau pirmaisiais vienuoliktąjį penkmetį organizuoti, padėti tvirtai pamatą šio penkmečio uždavims sėkmingai įvykdyti. Suvažiavimo dokumentuose ypač pabrėžta, jog reikia „žymiai pagerinti darbo drausmę, tvarką ir organizuotumą gamyboje — būtiną sąlygą ekonominio ir socialinio vystymo planams sėkmingai įvykdyti, tarybinį žmonių gerovę toliau kelti“.

LKP Centro Komitetas, LTSR Ministrų Taryba, Lietuvos Respublikinė profesinių sąjungų taryba 1980 metų pradžioje buvo priėmę nutarimą „Dėl tolesnio darbo drausmės stiprinimo ir kadru kaitos mažinimo respublikos liaudies ūkyje“. Todėl svarbu šioje sesijoje paanalizuoti, kas buvo padaryta rajono darbo kolektyvuose darbo ir visuomeninės drausmės stiprinimo srityje, kokios dar yra neišspręstos problemos ir kokiems uždaviniams atlikti būtina sutelkti dėmesį.

Dešimtojo penkmečio eigoje mūsų rajone buvo įgyvendintas visas kompleksas materialinių, socialinių ir kultūrinių priemonių, nukreiptų darbo drausmės stiprinimui

ir darbo jėgos įtvirtinimui. Padaryta iš tikrųjų nemažai, tačiau vis tik neretame gamybiname kolektyve dėl pravaikstų, gamybinės drausmės pažeidimų susidaro dar dideli darbo laiko nuostoliai. Štai, rajono pramonės įmonėse per dešimtąjį penkmetį vien dėl pravaikstų prarasta 3272 žmogaus darbo dienos, iš kurių beveik 51 proc. tenka Statybinų medžiagų kombinatui. Todėl neatsitiktinai ir šio kombinato kolektyvas neįvykdė pagrindinių dešimtojo penkmečio produkcijos gamybos uždavinių.

Nedžiuginanti padėtis, vertinant darbo drausmės būklę, ir rajono rangovinių organizacijų kolektyvuose. Vien dėl pravaikstų šiose organizacijose per penkmetį prarasta 9061 žmogaus darbo diena, iš kurių beveik 58 proc. tenka Melloracijos statybos montavimo valdybai — organizacijai, kuri penkmečio eigoje neįvykdavo rangos darbų planinių uždavinių. Nepatenkinamai uždavims vykdė ir Tarpkolūkinės statybos organizacijos kolektyvas, kuriame vien dėl pravaikstų per penkmetį buvo prarasta 1622 žmogaus darbo dienos. Dideli darbo laiko nuostoliai dėl pravaikstų, prastovų ir kitų priežasčių susidaro rajono kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose. Būtinio gyventojų aptarnavimo kombinato, Autotransporto įmonės ir kituose kolektyvuose.

Ne paslaptis, kad neretai dar nevedama tinkama pravaikstų, pavėlavimų ir darbų kitų darbo drausmės pažeidimų apskaita, o tokie faktai tampa „smulkiais“ pažeidėjams netaikomos ir drausmės nuobaudos. Kai kuriuose rajono ūkiuose, kaip „Nevėžio“, „Surdegio“, „Puntuko“ kolūkiuose, nemaža kolūkiečių be patiesinamų

priežasčių neišdirba nustatyto ūkyje darbo dienų minimumo, tačiau tam surandamos įvairios „patiesinamos“ priežastys ir daromos nepagrįstos nuolaidos.

Darbo įstatymai numato, kad dėl šeimyninių aplinkybių ir kitų svarbių priežasčių darbininkui ir tarnautojui pagal paduotą administracijai pareikšimą gali būti suteiktos trumpalaikės neapmokamos atostogos. Šiuos klausimus sprendžia administracija, atsižvelgdama ir į darbuotojo ir įmonės, organizacijos interesus. Tačiau rajono pramonės įmonėse, statybinėse organizacijose ir žemės ūkyje dėl neišėjimų į darbą, administracijai leidus, pasireiškė pernelyg dideli darbo laiko nuostoliai. Darbo laiko nuostolių žymus sumažinimas taptų geru rezervu darbo našumui kelti ir produkcijos gamybai didinti.

Šis rezervas ne visuose kolektyvuose tinkamai panaudojamas.

Sprendžiant darbo drausmės stiprinimo uždavinius, visuose kolektyvuose drausmės pažeidėjams reikia sudaryti nepakantumo atmosferą, kad bet koks drausmės pažeidimas susilauktų ir atitinkamo įvertinimo. Įstatymuose yra numatyta visa eilė priemonių darbo drausmės stiprinimui: nedrausmingiems gali būti nukeltos atostogos rudens-žiemos laikotarpiui, jiems nesikiama keliais, nukellama eilė buiti gauti. Tačiau šios priemonės taikomos dar nepakankamai efektyviai. Atskiruose kolektyvuose retai naudojamos ir visuomeninio poveikio auklėjamojo pobūdžio priemonės. Jėl vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“, „Spartako“ fabriko, „Svyturio“, Svėdasų, „Anykščių šilėlio“ kolūkių draugiškieji teismai savo posėdžiuose

se išnagrinėja nemažai bylų, susijusių su darbo drausmės pažeidėjy netinkamu elgesiu, tai Kavarsko ir Troškūnų vartotojų kooperatyvų, „Ateities“ kolūkio ir kai kurių kitų organizacijų draugiškieji teismai pernai neišnagrinėjo nė vienos bylos. Argi šiuose kolektyvuose nėra darbo drausmės pažeidėjų?

Siekiant sustiprinti darbo drausmę ir padidinti darbo našumą, nemažiau aktualu užtikrinti kadru stabilumą visuose gamybos baruose, efektyviau panaudoti įvairias priemones kadru kaitai mažinti.

Neretai pagrindinėmis kadru kaitos priežastimis būna — žmonių nepasitenkinimas esančiomis kolektyve darbo sąlygomis, blogas darbų organizavimas, neritminga gamyba, dažnas viršnorminis ir sunkus fizinis darbas, nepasitenkinimas sudarytomis būtinėmis ir kultūrinėmis sąlygomis. Žinoma, sprendžiant šiuos uždavinius per dešimtąjį penkmetį rajone buvo atliktas nemažas darbas: sustiprėjo ūkių, įmonių, organizacijų gamybinė bazė, pastatyta nemažai socialinės-būtinės paskirties pastatų. Todėl dėsninga, kad ir kadru kaita atskiruose rajono liaudies ūkio šakose žymiai sumažėjo. Štai, jeigu 1978 metais rajono pramonės įmonėse kadru kaita sudarė 25,3 proc., tai 1979 m. — 22,9 proc., o pernai — 18,4 proc. Rajono statybinėse organizacijose kadru kaita sumažėjo nuo 22 proc. 1978 metais iki 13 proc. 1980 metais. Tačiau kadru kaitos mažinimui dar ne visur skiriamas deramas dėmesys. Statybinų medžiagų kombinato kadru kaita ne mažėjo, o per pastaruosius dvejus metus net 2,5 proc. išaugo. Bene didžiausia kadru kaita yra Autotransporto

įmonėje, siekianti daugiau kaip 30 proc.

Sprendžiant darbo drausmės stiprinimo ir gamybos efektyvumo didinimo uždavinius, reikalinga tobulinti darbo organizavimo ir apmokėjimo formas. Brigadinė darbo organizavimo ir skatinimo forma vienuoliktajame penkmetyje turi tapti pagrindine, nes tai įgalintų išplėsti brigadų kolektyvų teises, organizuojant jų narių apmokėjimą priklausomai nuo realaus indėlio į bendrus darbo rezultatus; keičiant darbuotojų profesinę kategoriją, išaiškinant brigados socialinio lenktyniavimo nugalėtojus bei nustatant jų skatinimo mastą. Visa tai padeda plėtoti savi-tarpio pagalbą, skatina sustiprinti reiklumą bei kontrolę, ugdo gamybos šeiminių įgūdžių.

Būtina taip pat ryžtingiau panaudoti įvairias priemones gamyboje ir buityje, siekiant sumažinti darbuotojų sergamumą ir užkirsti kelią traumatizmui. Dar nepakankamai panaudojamos lėšos dirbančiųjų sveikatin-gumui gerinti Tarpkolūkinėje statybos organizacijoje, „Vienybės“, Skiemonių kolūkiuose, o juk darbo įstatymuose nurodyta, jog visose įmonėse, organizacijose ir ūkiuose turi būti sudarytos sveikos ir saugios darbo sąlygos.

Didelį dėmesį tikslinga sutelkti kryptingam jaunimo profesiniam orientavimui. Šioje srityje jau yra pasiekti ir kai kurie teigiami rezultatai. Jeigu dešimtojo penkmečio pirmaisiais metais mūsų rajone jaunųjų pasitvino į proftechnines mokyklas mokytis užduotys buvo įvykdytos 36 proc., tai 1980 metais planinės užduotys įvykdytos 100 proc. Kasmet vis daugiau abiturientų

pasirenka dirbininkiškas profesijas. Tačiau pasiekimai šioje srityje yra dar kuklūs. Dar pasitaiko atvejų, kai jaunuoliai, baigę vidurinę mokyklą, ilgai neapsisprendžia, kokį pasirinkti darbą. Todėl, matyt, turėtų būti pastovesnis ir tampresnis ryšys tarp mokyklų ir šefuojančių mokyklas organizacijų, konkretesnis ir efektyvesnis proforientavimo darbas. Aktualumą įgauna klausimai, susiję su darbo kultūros ir aplinkos grožio gerinimu, būtinųjų sąlygų sudarymu darbuotojams, su jų socialinių-kultūrinių poreikių geresniu tenkinimu.

Darbo drausmės stiprinimo klausimai, kaip taisyklė, sėkmingiau sprendžiami tuose kolektyvuose, kur pasiekiamas aukštas dirbančiųjų sąmoningumas ir užtikrinama gera visuomeninė drausmė, kur veiksmingiau panaudojamos efektyvesnės priemonės kovojant prieš teisėtvarkos ir viešosios tvarkos pažeidimus. Užtat būtina kiekvieniame kolektyve suaktyvinti profesinių komitetų, draugiškųjų taisyklų, moterų tarybų, kovos su girtavimu ir saugaus eismo komisijų darbą, nukreipiant šiu visuomeninių organizacijų veiklą darbo ir visuomeninės drausmės stiprinimui.

Siekiant kelti darbo žmonių gyvenimo lygį, kuo sėkmingiau įgyvendinti partijos XXVI suvažiavimo iškeltus uždavinius, reikalinga visuose darbo kolektyvuose dirbti organizuoti, sklepti dirban-tiesiems atsakomybę už patikėtą darbą, nesitaikstyti su darbo laiko nuostoliais, gamybinės ir visuomeninės drausmės pažeidimais, o taip pat sudaryti kolektyvų nariams kuo palankesnes darbo sąlygas, visokeriopai rūpintis žmogumi, jo materialiniais, socialiniais ir kultūriniais poreikiais.

Iš deputatų pasisakymų, pasiūlymų

Kalbėdamas sesijoje, rajono Tarybos pramonės, statybos, transporto, kelių, ryšių ir komunalinio ūkio nuotatines komisijos pirmininkas, rajono Kelių eksploatavimo valdybos viršininkas R. KUZMA pažymėjo, jog elininų kolektyvo nariams astaraisiais metais žymiai pagerintos darbo ir poilsio sąlygos. Ypač technikos rekonstrukcijos yra įrengtos nukios mechaninės dirbtuvės. Tačiau siekiant sucentuoti darbuotojų kolektyvą, sustiprinti darbo drausmę ir užtikrinti geresnę darbo kontrolę, vis tik tenka pasidurti, kaip pabrėžė kalbėtojas, ir su sunkumais, nes per 40 šios valdybos darbuotojų gyvena kaimo vietovėse. Pasireiškia taip pat nemaža kadru kaita kolektyve, kadangi darbuotojai ir nepakankamai aprūpinami gyvenamuoju plotu, o taip pat dar nėra galimybių čia taikyti darbščiausius darbuotojams materialio skatinimo priemones, s organizacija yra biudžetinė ir tokiame paskatinimui neįkoma lėšų.

Org. Kuzma pabrėžė, kad valdybos kolektyve dedamos nemažos pastangos, kad darbo drausmės pažeidėjams, pravaikštininkams būtų sudaryta nepakantumo aplinka, kad jiems nebūtų daromos jokios nuolaidos. Rajono Tarybos deputatas, Liaudies teismo pirmininkas B. PINELIS pareiškė, jog, greta doriai, sąžiningai dirbančių žmonių, vis tik esama ir tokių asmenų, kurie stengiasi iš visuomenės gauti kuo daugiau, o jai duoti kuo mažiau. Kaip taisyklė, pažeidimus ir nusikaltimus dažnai padaro tie, kurie niekur nedirba. Todėl, kalbėtojo nuomone, reikėtų veiksmingiau panaudoti įstatymus, stiprinant kovą prieš veltėdžius ir socialistinės nuosavybės grobstytojus. O visuomeninio turto grobstymo faktų būna daugiau tuose kolektyvuose, kur labiau pašlijusi darbo drausmė, kur stokoja ma kryptingumo auklėjamojo darbo.

Teigiamai vertindamas „Gintaro“ kolūkio ir kai kurių kitų draugiškųjų teismų veiklą ir pabrėždamas, jog visuomeninio poveikio priemonės, taikomos drausmės pažeidėjams, dažniausiai būna efektyvesnės, negu administracinio poveikio priemonės, kalbėtojas vis tik nurodė, kad silpnai dar panaudojami draugiškieji teismai pažeidėjams sudrausminti Anykščių duonos kombinato, Surdegio, „Nevėžio“ ir kituose kolūkiuose.

Apie taikomas kolektyve

įvairias visuomeninio poveikio priemones darbo drausmės pažeidinėjančių darbuotojų atžvilgiu, apie atviruose partinės organizacijos susirinkimuose ir gamybiniuose pasitarimuose atliekamą gilesnę darbo laiko nuostolių analizę, gerinamas įmonėse darbo sąlygas ir jaunųjų gamybinių šefavimo organizavimą — sesijoje mintimis pasidalino rajono Tarybos deputatė, vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ kontrolė J. SADŽEVICIENE.

Rajono Tarybos deputatas, K. Staro kolūkio pirmininkas P. Laužikas pažymėjo, jog, norint padidinti darbo našumą žemės ūkyje, sustiprinti darbo drausmę, labai svarbu kuo efektyviau panaudoti darbo laiką, kuo sklandžiau ir organizuotiau surikiuoti darbus, kad būtų išvengta bereikalingų prastovų.

Kolūkyje, kaip sakė kalbėtojas, nenuolaidžiaujama drausmės pažeidėjams, stiklėlio mėgėjams. Jų nelinkamas elgesys svarstomas kolūkio valdybos posėdžiuose, panašias priemones taiko ir savo veiklą aktyvindama profilaktinė taryba.

Apie darbščiausiems kolektyvo nariams taikomas materialinio ir moralinio skatinimo priemones ir panaudojamas visuomeninio poveikio priemones drausmingumui ugdyti sesijoje kalbėjo rajono Tarybos deputatas, Būtinio gyventojų aptarnavimo

kombinato direktorius J. UZDONAS. Jis atkreipė deputatų dėmesį į tai, jog darbo drausmę neretai dar pažeidinėja jaunieji gamybinkai, į kombinato kolektyvą neseniai atvykę dirbti proftechninių mokyklų auklėtiniai arba baigę vidurines mokyklas jaunuoliai.

Todėl, kalbėtojo nuomone, mokytojams, matyt, vertėtų sustiprinti auklėjamąjį darbą moksleivių tarpe, kad šie vėliau, įsilieję į gamybinius kolektyvus, pasižymėtų drausmingumu ir pareigumu.

Kadangi kaimo vietovėse pastaraisiais metais žymiai sumažėjo darbo jėgos ištekliai, tai būtina, kaip pažymėjo kalbėtojas sesijoje rajono Žemės ūkio valdybos viršininkas A. DACIULIS, kiekviename žemdirbių kolektyve, gamybos padalinyje sudaryti sąlygas kuo racionaliau panaudoti darbo laiką panaudojant, užtikrinti gerą darbo laiko apskaitą. Kai kuriuose rajono ūkiuose dar nevedami mechanizatorių ir kitų profesijų darbuotojų darbo laiko apskaita, o „Už taiką“, „Pirmyn į komunizmą“ kolūkiuose yra nenormalus darbo dienos režimas ir atskirų kategorijų darbuotojams nesuteikiamos išieginės dienos. Dar nemaži darbo laiko nuostoliai dėl pravaikstų susidaro Jakiškio, Naujasodžio tarybinuose ūkiuose. Černiachovskio kolūkyje, bet čia

darbo drausmės pažeidėjams ne visada taikomos administracinio ir visuomeninio poveikio priemonės.

A. Dačiulis pabrėžė, jog labai svarbu visuose ūkiuose užtikrinti saugias darbo sąlygas. Tačiau „Ateities“, Andriūškio kolūkiuose dar neretai įvyksta nelaimingi atsitikimai, čia neišnaudojamos ir lėšos darbo apsaugai gerinti.

Kokią teigiamą įtaką darbo rezultatams turėjo priemonės, įgyvendintos kadru kaitai ir pravaikštos sumažinti, sesijoje papasakojo rajono Tarybos deputatas, Rajkoopsąjungos valdybos pirmininkas J. RAUPYS. Per penkmetį prekių apyvarta rajone išaugo 22,6 proc., o darbo našumo kėlimo sąskaita gauta 70,8 proc. mažėtinės prekių apyvartos prieaugio. O pravaikštininkams sudrausminti, kaip pareiškė kalbėtojas, panaudojamos įvairios drausminimo ir auklėjimo priemonės — darbo drausmės pažeidėjai svarstomi gamybiniuose susirinkimuose.

LLKJS Anykščių rajono komiteto pirmoji sekretorė R. NAVASINSKIENE pažymėjo, jog sprendžiant jaunimo įtvirtinimo kaimo problemas, labai aktualu rūpintis jaunimo poreikiais — jų prasmingu užimtumu laisvalaikio, poilsio sąlygų gerinimu. Kad jaunimo auklėjimui

didesnę įtaką galėtų daryti kultūros įstaigos, visų pirmausia labai svarbu šiose įstaigose sukomplektuoti kvalifikuotus specialistus, jiems sudaryti kuo geresnes darbo ir buities sąlygas. Jeigu „Lenino keliu“, „Gintaro“ ir kai kuriuose kituose ūkiuose geriau sprendžiami mechanizatorių kadru kompleksavimo jaunimo sąskaita klausimai, tai pastebimai sumažėjo jaunimo „Nevėžio“, Levaniškio, „Ateities“ kolūkiuose ir dėl to čia neretai susiduriama su sunkumais, norint paruošti naują mechanizatorių ar gyvulininkystės darbuotojų pamainą.

Apie aktualius deputatų uždavinius, siekiant kuo plačiau paskleisti socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų sukaupią darbo patirtį ir jų vertingas iniciatyvas, apie profesinio orientavimo darbo tobulinimo ir tampresnio bendradarbiavimo tarp mokyklų ir žemdirbių kolektyvų būtinumą, apie veiksmingų politinio-masinio darbo formų panaudojimą, siekiant kuo geriau propaguoti darbo kolektyvuose TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus, sesijoje plačiai kalbėjo LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius J. DAILYDE.

Sesijoje taip pat mintimis pasidalino Svėdasų apylinkės Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas S. GIEDRAITIS.

„K. d.“ inf

KOLEKTYVINIS DARBAS

Lengvatos buvusiems kariams

Daugelis Didžiojo Tėvynės karo veteranų ir šiandien aktyviai dalyvauja taikiamame darbe, padeda auklėti jaunąją tarybinę piliečių kartą.

Kad Didžiojo Tėvynės karo veteranai turėtų geresnes sąlygas gyvenimui, darbui ir poilsiui, numatyta Tėvynės karo invalidus ir žuvusių karių šeimas pirmiausia ap rūpinti gyvenamuoju plotu su patogumais. Visų grupių karo invalidams, žuvusių karių šeimoms, kurioms mokama pensija už žuvusįjį, ir jeigu su jais gyvena kiti šeimos nariai, suteikiama 50 proc. buvo mokesčio nuolaida. Už naudojimąsi šildymu, vandentiekio, dujomis, elektros energija iš šių asmenų taip pat imama tik pusė mokesčio. Namuose, kuriuose nėra centralinio šildymo, karo invalidai įsigyja kurą 50 procentų kainos nuolaida.

Didžiojo Tėvynės karo dalyviai individualinei gyvenamųjų namų statybai gali gauti nepalūkaninę paskolą iki 1500 rublių dešimčiai metų, pradedant jas padengti nuo trečiųjų metų po statybos baigimo, kaip buvo numatyta anksčiau Tėvynės karo invalidams.

Nuo 1980 metų gegužės pirmosios įvesta nauja lengvata — visi Didžiojo Tėvynės karo dalyviai, tarnavę reiklančiojoje armijoje, ir partizanai naudojami pirmumo teise į aprūpinimą butu.

Nedirbantiems karo dalyviams arba dirbantiems žmonėms ir organizacijose, kurios nestato gyvenamųjų namų, šia privilegija suteikiama vietinių Tarybų vykdomieji komitetai, o ten, kur statomi žilviniškai gyvenamieji namai — darbuoties administracija ir profsąjungų organizacijos. Taip pat suteikiama pirmumo teisė stoti į gyvenamųjų namų statybos komitatus. Į nurodytas

lengvatas ir privilegijas turi teisę kariškiai, tarnavusieji karinėse dalyse, štabuose ir įstaigose, kurios įėjo į veiklanciosios armijos sudėtį Pilielinio karo ir Didžiojo Tėvynės karo laikotarpiu, taip pat kovinių operacijų Tarybų Sąjungai ginti metu prie Kinijos — Rytų geležinkelio 1929 metais, prie Chasano ežero 1938 metais, prie Chalchin Golo 1939 metais, vaduojant Vakarų Ukrainos tautas 1939 metais, kare su baltasuomiais 1939—1940 metais, taip pat Pilielinio karo ir Didžiojo Tėvynės karo partizanams.

Į šias lengvatas turi teisę ir Ginkluotųjų Pajėgų kariai, TSRS vidaus reikalų ministerijos ir TSRS valstybės saugumo komiteto organų viršininkai ir eiliniai, tarnavę Didžiojo Tėvynės karo laikotarpiu Leningrado, Volgogrado, Sevastopolio ir Odesos miestuose.

Teisę į privilegijas, numatytas Tėvynės karo invalidams, turi visi kiti kariškiai, kurie buvo sužeisti, kontūzinti ginant TSRS arba tapo invalidais, atlikdami kitas karinės tarnybos prievoles, tapo invalidais dėl ligos, kuri susijusi su karinės tarnybos pareigų vykdymu Tarybinėje Armijoje ir šiuo metu.

Taikant šias lengvatas ūkinėms ir profsąjunginėms organizacijoms vertėtų prisiminti draugo L. Brežnevo žodžius knygoje „Mažoji žemė“: „Ir šiandien, praėjus daugeliui metų po kautynių, tarp daugybės reikalų mes turime nuolat prisiminti tuos, kurie praėjo karą. Turime jais rūpintis, domėtis, padėti jiems tvarkyti gyvenimiškus reikalus — tai valdžios organų, visų piliečių moralinė pareiga, tai mūsų gyvenimo įstatymas“.

VI. Kernagis
Socialinio aprūpinimo skyriaus vedėjas

Vleno nusikaltimo pėdsakais

Tėsinys. Pradžią žiūr.
Nr. 31 (4224)

Tas neprieštarauja. Autobusų sustojimo aikštelėje palieka Arvydą, paaiškins, jog dviems nėra ko eiti, ir nužingsniuoja naujosios ligoninės kryptimi. O ten kaip tik vagišiaus ketinimams įvykdyti mašinų stovėjimo aikštelėje stovi balti „Žiguli“.

„Utenos mėsos kombinato“ vet. gydytojas Vytautas Kavanskas visuomet rūpestingai saugojo savo automašiną — juk daiktas ne už keletą rublių pirkas. Ir tą vakarą, atvažiuojęs pernakti budėti prie sunkiai ligoninėje sergančio tėvo, išlipęs, kaip ir paprastai, nuėmė valytuvus, patikrino, ar rūpestingai užrakino dureles. Ilga ir sunki slinko naktis prie ligonio, bet dar liudnesnis buvo rytas. Anksčiau atsikėlęs išskubėjo į darbą, tačiau aikštelėje nebuvo „Žiguli“.

Bet už tai visai kita nuotaka gyveno tie, be jokių teisės vairuoti ne tik šią, bet ir kokią nors kitą automašiną, skriejo per Kauną, Jurbarką į Silutės rajoną. Mašina gerai traukė, todėl netruko jį pasiekti kelionės tikslą.

Kaip mat pralėkė keturios gastrolių dienos, kupinos naujų išpūdžių, naujų pažinčių. Ne vienam mieste pabuvojo, ne vieną bičiulį aplankė, daugelį vaišių atlaikė. Kaip gi, ir namuose, ir pažįstami vis klausinėjo, iš kur jis tą automobilį ištraukęs.

— Draugas paskolino. — trumpai drūtai burbulėdavo Vidmantas ir daugiau niekas nesistengė gilintis.

Arvydas buvo puikus parankinis, nes nekaltėjo to, ko nereikėjo.

Gastrolių metu Telšinskas susipažino su Regina Sakavičiute. „Drauge bevažiavome išsikalbėję, jog reikia parvežti iš palaisos darbų kolonijos jau atlikusį paskirtą bausmę jos brolių Juozą. Vidmantas mielai sutiko. Kai jie visi trys automobiliu dūmė atgalios, Vidmantas pastebėjo juos stabdancius milicijos pareigūnus. Stipriau paspaudęs akseleratorių, jis padidino greitį. Suprantamas vagies nerimas, kai pradeda svilti kepurė. Jis žinojo, kas jo laukia už šį keturių dienų pasivažinėjimą pavogta mašina.

— Jei reikės, pasiruoškite šokti. — perspėjo baimės kaustomas vairuotojas.

— Jūs kaip norite, bet aš nerizikuosiu, — atkirto Regina.

Karmėlavos apylinkėje Vidmantas mikliai įsuko į šalutinį keliuką link Neveronių kaimo. Girdėjo, kaip kažkas dunkstelėjo, sutraškėjo mašinos apacioje. Bet apie tai nebuvo kada galvoti, be to, gi ne sava mašina. Per di-

delį skubėjimą išvažiavo ant traukinio bėgių ir nebegalėjo judėti toliau. Visi trys bendrakeleiviai kaip zuikiai išlakstė į šalį. Dar ilgai Vidmantas Telšinskas negalėjo atsigauti nuo išgąsčio ir patikėti, kad ši jo kelionė vis tik laimingai baigėsi.

Kai Vytautas Kavanskas gavo Vidaus reikalų skyriaus pranešimą, kur ir kokiame būklėje rasta jo pavogta automašina, susirūpinęs skubėjo į Kauną. Sunkiai beatpažino žmogus purviną, aplankstytą, sugadintą apacią, iškrypusiais ratais transporto priemonę. Ja be remonto naudotis buvo neįmanoma, todėl tiesiai nugabeno į autoservisą.

jautė laukiančio, jeigu sučiuptų, atpildo už nusikaltimą baimę.

Į Silutę su Arvydu išvažiavo vienu autobusu. Kaip atrodė namiškiams: Vidmantas — į Svėdasus, o Arvydas — į profesinę techninę mokyklą Klaipėdoje.

Bevažiujant Telšinskas pradėjo įkalbinėti draugą su juo vykti ir Arvydą. O tam nors į pasaulio kraštą, bet tik ne mokyklon. Baisiai tingėjo mokytis.

Nuvažiavęs pernakvojo senajame bute. Arvydas palaukė, kol rytojaus dieną Vidmantas apylinkėje sutvarkė dokumentus.

Bauža jau žinojo, kad artėjanti naktis bus įtempta ir

tuotą išvaryti mašiną. Deja, vagišiui nesisekė — vairas buvo užrakintas. Kaip jis nesukiojo — sulaužė vairo kolonėlę, bet nepasisekė automobilio išvaryti, ir tiek. Tada bandė laimėti prie sekančio garažo, priklausančio Petriui Juškai. Išorinė pakabinama spyna nuo stipraus laužtuvo smūgio greit nuškrido, tačiau, norint palmti mašiną, reikėjo įveikti vidinę spyną. Tačiau, bijodamas, kad jos šįkart neįveiks — ne drįso kišti pirštus ir gaišti brangų laiką. Nuėjęs pas Baužą pasitarė, piktai nutęskė spynas.

— Nesiseka, au garažus išlaužiau ir negaliu išvaryti mašinos. Eisiu dar pabandyti.

Naktis buvo palanki nusikaltėliams, niekas nedrumstė jų nešvaraus darbo, tylą ir ramybę tvyrojo garažų teritorijoje.

Ir vėl Bauža išgirdo sunkaus laužtuvo smūgius... Nepasakytų, kiek darbavosi Telšinskas prie trečiojo garažo, priklausančio Algirdui Žaliui, bet, laukiant deginamam didžiausio nekantrumo, laikas visuomet slenkia lėčiau. Pagaliau, išgirdo išvaromos mašinos motoro ūžesį ir sušnabdo, kad šie mėlynai „Žiguli“ jau ju. Stipriai spaudė gazą už vairo sėdintis Vidmantas, juk reikėjo kuo greičiau nutolti nuo nusikaltimo vietos. Greit pralėkė Panevėžys, Šiauliai, Tauragė... Parvčiais įvažiavo į Silutės rajoną.

Bauža pasiteiravo Vidmantą, ką jis ketinąs daryti su šia automašina.

— Nežinau, gal išmontuosiu ir dalimis parduosiu.

Saugumo sumetimais naktiniai paukščiai šįkart nevažiavo prie namų ir nebedemonstravo mašinos, o abu susitarė apie mašiną daugiau nekalbėti. Privaziavę gyvenamąsias apylinkes, iškelio Silutė — Paleičiai pasuko laukų keliuku, einančiu į pievas, kuris baigiasi prie retai lankomo klampaus miško masyvo. Įsistūmė šiek tiek į miško gilumą, išvarę nuo įtampos ir kelionių, jie krito ant sėdynių ir pramiegojo iki aušros, o paskui pėsčiomis parėjo į namus... Bauža išvyko į Klaipėdą, o Vidmantas laukė didelis rūpestis, kaip greičiau išmontuoti automašiną ir išpardavinėti dalis. Pirkėjų nerūko — iki savaitės pabaigos viską „iškiško“.

Pirmiausia, pats Telšinskas savo kaimynus Vaitkus įspėjo, jog jų padangos susidėvėjusios ir reikėtų pasirūpinti atsarginėmis.

— Jeigu norite, aš kaip tik dabar turiu įvairių mašinos detalių, tame tarpe ir ratus...

Pus daugiau

Lankėsi vilniečiai

Grupė Vilniaus ankštosios partinės mokyklos klausytojų, krepšinio sporto entuziasistų, su šios mokyklos vyresniuoju dėstytoju V. Sikorskiu lankėsi vyvo pramonės gamybiname susivienijime „Anykščių vynos“. Svečius priėmė Susivienijimo pirminės partinės organizacijos sekretorius J. Jakimovas, kuris jiems papasakojo apie gamyklos, kuri išaugo į Susivienijimą, įsikūrimo ir vystymąsi istoriją, išaugusius gamybinius pajėgumus, gamintamos produkcijos asortimentą, tolesnio gamybos vystymosi perspektyvas, o taip pat partinės organizacijos, kitų visuomeninių organizacijų struktūrą, sportinį gyvenimą kolektyve.

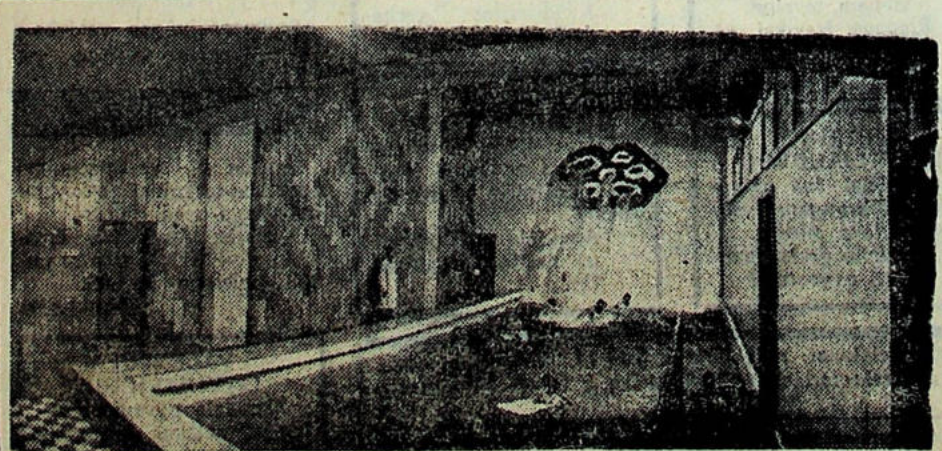
Svečiai lankėsi pagrindiniuose gamyklos cehuose, kur susipažino su atskirais produkcijos gamybos rezervais, ju mechanizavimo lygiu, susitiko ir kalbėjosi su jų cechų vadovais, darbininkais.

J. Biliūno vidurinės mokyklos sporto salėje įvyko svečių iš Vilniaus ir gamyklos krepšinio komandų draugiškas susitikimas. Abiejų komandų dalyviai, pasikeitę suvenyrais, pradėjo rungtynes. Nors pirmuosius taškus pelnė Vilnietis Vasiliauskas, tačiau iniciatyvą pradėjo pelninti gamyklos krepšininkai ir pirmasis kėlinys baigėsi rezultatu 36:20 vyndarų komandos naudai.

Po pertraukos, antrame kėlinyje, organizuotiau, atidžiau žaidė svečiai, kurie rezultatai sušvelnino, tačiau

pergalės nepasiekė. Žaidimui skirtas laikas baigėsi rezultatu 58:47 mūsų komandos naudai. Daugiausia — 21 tašką pelnė svečių komandos krepšininkas Vasiliauskas. Mūsų komandoje rezultatyviausia žaidė V. Paškevičius, pelnęs 19 taškų. Vilniečiai, prieš išvykdam į namus, pasakė, kad šiame susitikime laimėjo sportinė draugystė, nauji ryšiai ir pavietė artimiausiu metu mūsų krepšininkus susitikimui Vilniaus ankštosios partinės mokyklos sporto salėje.

Tą dieną svečiai apžiūrėjo Elmininku gyvenvietę, ap lankė J. Biliūno namamuziejų, Arklio muziejų Niūronyse. B. Milaševičius

Energetikos statybos tresto elektros tiekimo statybos-montavimo valdybos dirbantieji savo jėgomis senose patalpose įsirengė erdvią sporto salę su baseinu. NUOTRAUKOJE: bendras baseino vaizdas.

G. Svilojaus (ELTA) nuotr.

Zoniniame dailiojo skaitymo konkurse

Anykščių J. Biliūno vidurinėje mokykloje įvyko zoninis jaunųjų skaitovų konkursas, kuriame dalyvavo Anykščių, Ignalinos, Kupiškio, Rokiškio, Utenos ir Zarasų rajonų atstovai.

I-III klasių mokinių tarpe pirmoji vieta buvo pripažinta Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos puotokui Artūriui Verikui.

Įtempta kova vyko IV-VIII klasių grupėje. Čia nugalėtoju tapo Rokiškio rajono Juodupės vidurinės mokyklos šeštokas Sigitas Nemickas, šiek tiek aplenkęs mūsų rajono atstovę, Raguvėlės aštuonmetės mokyklos septintokę Meilę Lukoševičiūtę.

Labai gerai konkurse IX-XI klasių grupėje pasirodė Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos dešimtokas Viktoras Roščenkovas. Jam ir atiteko pirmoji vieta.

Konkurso rezultatai parodė, kad jam buvo tinkamai pasiruošta. Tiek mokiniai, atstovavę mūsų rajonui, tiek ir visi mokytojai Rimantas Stelmokas ir Aldona Silinskienė įdėjo daug darbo ir širdies.

E. Silas

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS.

Anykščių VRS valstybinės autoinspekcijos tablo 1981 m. kovo 1 d.

	1980		1981	
	Nuo metų pradžios	Per vasario mėn.	Nuo metų pradžios	Per vasario mėn.
Ivairių iš viso	7	2	6	3
1. sk. dėl girtų vairuotojų kaltės	—	—	—	—
juvo žmonių	2	1	4	3
juželsa žmonių	5	—	1	—
Išaiškinta eismo taisyklių pažeidimų	991	592	644	441
Išaiškinta girtų eismo dalyvių	72	32	48	40

Siemet keliuose pavasaris prasidėjo labai anksti. Jau vasario viduryje daug kur keliai, ypač padengtieji juoda danga, atrodė beveik vasariškai. Oras taip pat ne pagal vasarį buvo šiltas. Todėl ankščiau, negu paprastai, sulėtensyvo eismas. Tas būtų gerai, jeigu kartu su eismo pailgtinėjimu nebūtų padaugėję eismo taisyklių pažeidimų ir avarijose žuvusių žmonių.

Kaip bebūtų gražios dienos vasaryje ar kovo pradžioje, eismo sąlygos šiuo metu vis vien sudėlingesnės. Reikalingas tas, kad vasaris ir bent jau pirmosios dvi kovo dekadės yra žiemos metas. Ir todėl oras kartais keičiasi vos ne kas valandą. Tame visuomet slypi pavojus, kad išvažiuojant į sausą plentą, už pusvalandžio ar valandos gali privaziuoti ruožas, kuriuo tik praėjo šlapdriba, sniegas, kruša ir pan. Be to, vietose, kur tik trumpa laiką pasiekia saulės spinduliai po nakties ledo išsilauko dažnai vos ne visą dieną, ir neatsargus, o tuo labiau nepatyręs vairuotojas gali patekti į keblią situaciją. Todėl važinėti šiuo laikotarpiu reikia ypatingai atsargiai. Tai būtinai turi išsidėmėti automėgėjai ir, būtent, tie, kurie per žiemą savo transporto priemones buvo užkonservavę ir tik nakties pabaigoje, vėl emėsi vairuoti. Per žiemą, aišku, jie kiek atprato valdyti transporto priemonę, ir, patekę į sudėlingesnes aplinkybes, gali nasimėsti, patekti į eismo nelaimę ir dažniausia dėl savo kaltės.

Tad atšargumas ypač būtinas.

Kal kelio sąlygos labai nevienodos, sausą dangą tarpais keičia apledėjusi arba šlapia nuo tirpstančio ledo, labai svarbu pasirinkti saugų greitį, nes kaip tik per didelį greitį dažniausiai būna pavojingų eismo situacijų ir nelaimių priežasčių. Dar kartą norisi priminti jauniems vairuotojams, kad saugus greitis tai anaiptol ne leistinas maksimalus. Kaip žinoma, respublikos autostradose, pavyzdžiui, lengvaisiais automobiliais leidžiama važiuoti iki 100 km/val., kitais keliais — 90 km/val., gyvenvietėse — 60 km/val. greičiu. Tačiau, jei keliai apledę, šlapūs, jei sninga, lyja ar pan., tokiu greičiu važiuodamas tik atsitiktinai nebaisi kelionės eismo nelaimė. Be to, reikia atminti, kad vairuotojai, neturintieji 2 metų vairuotojo stažo, net ir idealiomis kelių ir oro sąlygomis negali važiuoti automobiliais greičiau, kaip 70 km/val. Protingiausia pasirinkti važinėjimo greitį pagal kelio ir oro sąlygas.

Visi žinome, kad labai pavojingi keliuose girti vairuotojai ir pėstieji. Šiuo klausimu reikalingi vasario mėn. labai pablogėjo. Ivairių girtų eismo dalyvių išaiškinta net 40, tai yra, penkis kartus daugiau, negu sausio mėnesį. Ir, tur būt, neatsitiktina, kad per šį mėnesį įvyko 3 eismo nelaimės, pareikalavusios 3 žmonių gyvybių.

Greit visi automėgėjai iš-

važiuos į kelius ir gatves. Eismas, kaip paprastai, pavasario-vasaros mėnesiais daugiau nei dvigubai sulėtensyvo. Ir reikia, kad kiekvienas eismo dalyvis nė minutei nepamirštų eismo taisyklių reikalavimų, jas kuo griežčiausiai vykdytų ir kuo rečiau išgirstume žinią apie eismo nelaimę.

A. Puzinas,
K. Janulionis

Komjaunuolis Vytautas Juozaponis Svėdasų kolūkyje vairuotoju dirba tik penktus metus, bet jau žinomas, kaip darbštus, sąžiningas, turįs autoritetą ūkio žemdirbių kolektyve. Per 1980-uosius metus jis padarė 102.470 tonkilometrų, sutaupė 6 procentus degalų.

Neatsitiktinai Vytautas Juozaponis už 1980-ųjų metų rezultatus buvo pripažintas geriausiuoju rajono jaunuoju vairuotoju, jam įteiktas pereinamasis prizas. Jį Vytautas pelnė nuoširdžiu darbu, meile patikėlai technikai.

J. Junevičiaus nuotr.

VERTINGI PATARIMAI AGRONOMUI

TSKP XXVI suvažiavimo patvirtintose Pagrindinėse kryptyse 1981—1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų žemdirbiams keliamas neatidėliotinas uždavinys — iš pagrindų pagerinti pašarų gamybą, pakankamai jais aprūpinti ne tik visuomeninius, bet ir piliečių asmeninius gyvulius. Šio uždavinio išsprendimas mūsų respublikos sąlygomis didelių mastų priklauso nuo pašarinių žolių derliaus. Didinti jį agronomams padės naujas Lietuvos žemdirbystės instituto mokslo darbų XXIV tomas „Žolių ūkis“. Čia aptariami įvairūs žolininkystės klausimai: nievinės miglės, tikrojo eraičio ir pašarinių moliejukų auginimas sėklai, žolynų sudarymas pievose ir

ganyklose, jų tręšimas, ralinėmis trąšomis. Aptaria mi pašarų kokybės tyrimų duomenys, nagrinėjamos varpinių žolių ligos.

Ypač reikia tobulinti daugiamečių žolių sėklininkystę. Instituto moksliniai bendradarbiai V. Zemaitis ir A. Kryževičienė, remdamiesi gausia tyrimų medžiaga, sukaupia Dotnuvoje sukurto priemolio dirvoje, knygoje duoda vertingų rekomendacijų, kaip tai praktiškai padaryti.

Respublikoje yra 898 tūkstančiai hektarų eroduojamų kalvotų dirvų. Nustatyta, kad jas geriausia užsėti daugiamečiais žolėmis. Ge-

riausia čia žolės nuganyti, nes pjauti, grębti ir vežti šieną kalvose nepatogu. Žemės ūkio mokslų kandidatas J. Alekšonis Perlojos bandymų stotyje nustatė, kokius reikia sudaryti žolynus, rengiant kultūrinę ganyklą kalvotose kalkingose žvyro dirvose.

Respublikoje jau yra per 23 tūkstančius hektarų nukastų pelkių. Manoma, kad po 10—15 metų jų plotai viršys 70 tūkstančių hektarų. Daugiau kaip pusę šių plotų numatoma paversti žemės ūkio naudmenomis. Čia vėlgi tinkamiausia sėti žolės, nes kitos lauko kultū-

ros labai padidina dirvos eroziją — kasmet netenka vidutiniškai 2 cm durpių sluoksnio. Mokslininkai rekomenduoja nukastose pelkėse sėti varpinių ir ankštinių žolių mišinius.

Žolės miltams gaminti tinkamiausia jauna žolė, todėl atskirus pievų plotus reikėtų apsėti įvairaus ankstyvumo varpinių žolių mišiniais. Tokie bandymai buvo daryti Lietuvos žemdirbystės instituto Vokės filialo eksperimentiniame ūkyje.

Lietuvos žemdirbystės mokslinio tyrimo instituto leidinys „Žolių ūkis“ yra naudingas visiems, kurie rūpinasi tolesniu respublikos žemės ūkio plėtojimu.

Agr. A. Mališauskas
(ELTA)

Redaktorius ST. VINCIONAS

Sveikiname

Kavarsko miesto LDT vykdomojo komiteto pirminės partinės organizacijos komunistai

SVEIKINA

šios partinės organizacijos sekretorių JUOZAPĄ JANCĮ 50-ties metų jubiliejaus proga.

Linki neblėstančios energijos, kūrybinės ugnelės, giedros nuotaikos ir didelės asmeninės laimės.

Cerniachovskio kolūkio valdyba ir pirminė partinė organizacija

SVEIKINA

ūkio vyr. agronomę BIRUTĘ ADAMONIENĘ pažymint 20 metų šiam ūkyje darbo jubiliejų.

Linkime daug asmeninės laimės ir energijos, tvarkant kolūkio reikalus.

Reikalinga

Anykščių vaikų-jaunimo sportinei-techninei mokyklai reikalinga med. felčerė.

Kreiptis: Anykščiai, Troškūnų g-vė Nr. 3, arba skambinti telefonu 5-21-96.

Direktorius

VALENTUI LITVINAVICIUI Skaudžią gyvenimo valandą, netekus braugaus žmogaus — tėvelio, nuširdžiai užjaučiamas ir liūdimas kartu. Diliai, Bikeliai, Siarčiukai, Sereikos, Vaitkūnai

JONUI APANAVICIUI Tegu nuširdūs užuotautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, netekus mylimos mamytės. ATJ administracija ir profsąjunginė organizacija

VALENTUI LITVINAVICIUI Tegu nuširdūs užuotautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Rlaubos, Navikai, Vileniščiai, Gindrenai, Zelevai

PETRUI KASTALJANOVUI Nuširdžiai Jus užjaučiame dėl brangaus žmogaus — tėvo mirties. Vienuolio g-vės namo Nr. 15 gyventojai

Staiga mirus SIGITUI AUGULIUI, nuširdžiai užjaučiame jo tėvus ir artimuosius. Utenos tarprajoninio gamybinio susivienijimo KMK profsąjunginė organizacija

VALEI PELEKIENEI Netekus brangaus žmogaus — mamytės, reikiame nuširdžiai užuotautą. Konditerijos cecho darbuotojai

PETRUI KASTALJANOVUI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuširdžiai užjaučiamas ir liūdimas kartu. Anykščių ATJ pirminė partinė organizacija.

Kino žiūrovai

„LABIRINTAS“

Zinomo režisieriaus Andrašo Kovačo filmas „Labirintas“ vienas rimčiausių vengrų filmų apie nūdieną, sukurtų pastaraisiais metais. Problemų filme gausu, jos čia susilieja viena su kita, čia vėl atitolsta ir autoriai neskuba jų kaip nors užglaistyti. Čia kalbama apie menininko santykį su tikrove, apie sąžiningumą ir teisingumą mene, apie kinematografo vizualinį patrauklumą ir jo aktualumą.

Taip, „Labirinte“ kalbama apie kiną, ir pagrindinis jo veikėjas — kino režisierius, o aktoriams tenka vaidinti po du vaidmenis, kaip būna, kai kuriamas „filmas filme“. Filmavimo atmosfera su jos amžinu bruzdesiu, nesuapratimais ir jauduliu, su komiškomis detalėmis ir pikantiškomis „kino virtuvės“ smulkmenomis — tai ir veiksmo fonas, o tuo pat metu jo turinys.

Filmo herojus Andrašas (aktoriaus Ištvanas Avaras) pastatė socialinį kino kūrinį. Filmo veiksmas sukasi apie tikrovę, je buvusį faktą — didelės įmonės direktoriaus savižudybę.

St. Jasiulionienė Anykščių rajono kinų direkcijos redaktorė

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-68, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективнис дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникшяйского районного комитета КП Литвы и Аникшяйского районного Совета народных депутатов (на латвском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleista antradieniais ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.202 Usak. Nr. 403